

Д-ръ В. Ив. Ненов.

Да посрещнемъ Слънцето!

Първитѣ му лъчи ни огрѣха. Земята се пробужда. Ще бликне животъ. Ще ни зарадватъ лъчи, багри и пѣсни — обилието на слънчевия день.

Да посрещнемъ Слънцето! То ни дари съ преизобилна щедростъ.

Нека почистимъ жилището си! Да разтворимъ врати и прозорци. Да смѣкнемъ пердетата. Да изтърсимъ и изтупаме постилки, завивки, черги. Да изметемъ и оберемъ прахъ и паяжини. Да варосаме стени, тавани. Да измиемъ подове и разтрѣбимъ скринове. Да избършимъ покъщнина, легла, маси. Да почистимъ, да измиемъ и изперемъ всичко.

Нека дадемъ широкъ достъпъ на слънчевитѣ лъчи и на прѣсния пролѣтенъ въздухъ до всички кѣтове на нашето жилище.

Да посрещнемъ както подобава госта, който не щади благодатъта си и я разлива щедро върху насъ . . .

Да се развъртимъ и въ двора си. Нека го преметемъ. Да приберемъ всичко непотрѣбно на купъ и го изгоримъ. Да разтрѣбимъ всичко и го подредимъ. Сметъ, торъ, непотрѣбни остатъци — всичко това да изхвърлимъ. То е нашъ укоръ, че сме немарили за здравето си, за радостъта си — не трѣбва да го търпимъ! Дето е нечисто, непровѣтрено, неприветно и неподредено, тамъ не може да има здраве, радостъ и бодростъ.

Нека никога не забравяме, че жилището ни е като жива тварь: — то има нужда отъ много слънце, отъ много въздухъ и отъ често провѣтряване.

Дето Слънцето не влиза, тамъ за лѣкаря винаги има работа.

Да се погрижимъ за чистотата си, за здравето си! Да посрещнемъ съ гордостъ и достоинство Слънцето — царя на нашия день, на нашата радостъ, на нашата пѣсенъ, на нашия възторгъ!

И — бждете увѣрени — нѣма да останемъ невъзнаградени . . .

